

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

Месечно списание на Варненската Търг.-Инд. Камара

А. П.

Външната Търговия на България през първото тримесечие.

Оборотът на външната ни търговия през първото тримесечие на настоящата година, според предварителните сведения на Главната дирекция на статистиката, възлиза на 1,562,248,000 лв., което представлява едно увеличение от 53.5% спрямо същия период на изтеклата година. Реализирано е активно салдо от 154,628,000 лв., срещу пасивно салдо от 84,867,000 лв. за 858,438,000 лв.

Износът на по-главните артикули, за същото време, се вижда от следната сравнителна таблица:

Артикули	1936 г.	1935 г.	Разлика
	въ хиляди лева		
Суровъ тютюнь	466931	223478	+ 243453
Яйца	76474	33005	+ 43469
Заклани кокошки	40066	37892	+ 2174
Кожии сурови разни и мешини	29807	16749	+ 13058
Месо прѣсно	26245	—	+ 26245
Свинска масъ	24913	225	+ 24688
Масло слънчогледово	20655	—	+ 20655
Бобъ	18119	10272	+ 7847
Сливи печенн	17562	6051	+ 11511
Едъръ рогатъ добитъкъ	12793	6090	+ 6703
Кюспе	11467	11791	— 324
Други стоки	113406	120822	— 7416
Всичко	858438	466375	+ 392063

Отъ горната таблица се вижда, че износътъ ни презъ настоящата година надвишава миналогодишния съ 392,063,000 лв., или съ 84%. Като се изключи кюспето, при което има едно слабо намаление, при всички други артикули се забелязва чувствително увеличение. Така, износътъ на суровия тютюнь показва увеличение от 109%; яйцата—132%; суровитѣ кожи и мешинитѣ—78%; боба — 76%; печенитѣ сливи—190%; едрия рогатъ добитъкъ—110%; и т. н.

Главният пазаръ на по-вечето отъ горнитѣ артикули остава Германия. Считайки, че е отъ интересъ да се проследятъ пазаритѣ на износнитѣ ни произведения, по долу даваме едно по-подробно разглеждане на износа ни по държави

Отъ цѣлото количество изнесенъ суровъ тютюнъ—85% е отишло за Германия, 3% за Египетъ, 2% за Унгария и т. н. Износътъ на другитѣ артикули е билъ насочванъ, както следва:

Яйца: Германия—77.5%; Испания 13.5%, Швейцария—7.5%;

Заклани кокошки: Германия — 65%; Италия — 31.4%; Швейцария — 3.3%;

Кожии сурови разни и мешини: Германия — 33.2%; Австрия — 16.2%; Чехославия — 15%;

Полша—12.1%; Югославия—10.1%; Англия—5.8%;

Месо прѣсно: Цѣлото количество изнесено за Германия;

Свинска масъ: Цѣлото количество изнесено за Германия;

Слънчогледово масло: Швеция—32.4%; Германия 29.1%; Англия—24.7%; С. Щати—13.8%;

Бобъ: Италия—79.6%; Франция—15.2%;

Сливи печени: Германия—97%;

Едъръ рогатъ добитъкъ; Гърция — 34.4%; Палестина — 23.9 %; о. Малта—23.1%; Египетъ 4.1%;

Кюспе: Швеция—60%; Германия—19.5%; Дания—18.7%.

Вносътъ на по-главнитѣ стоки, разгледани по категории, е билъ следния:

Категории на стокитѣ	1936 г.	1935 г.	Разлика
	въ милиони лева		
Текстилни материали и издѣлия отъ тѣхъ	178.—	165.9	+ 12.1
Метали и издѣлия отъ тѣхъ; руди разни	126.6	111.1	+ 15.5
Желѣзопътни и трамвайни вагони, автомобили, коли и плавателни съдове	98.7	13.—	+ 85.7
Машины (двигатели, индустриални земледѣлски) инструменти музикални и други.	98.2	69.2	+ 29.—
Вещества за дъбене и боядисване; бои; лакове	29.7	28.1	+ 1.6
Произведения химически	24.—	26.5	— 2.5
Смоли, гуми, минерални масла, лепила	21.1	19.—	+ 2.1
Материали за хартиена индустрия и произведения отъ тѣхъ	16.2	19.—	— 3.1
Кожии и издѣлия отъ тѣхъ	15.2	21.2	— 6.—

Най-голъмо увеличение, въ сравнение съ предшестващата година, има въ вноса на вагони, автомобили и др., машини, метали и метални издѣлия и текстилни издѣлия. Намаление показва вноса на кожитѣ, коженитѣ издѣлия, материалитѣ за хартиена индустрия и химическитѣ произведения. Почти сѣщата вносъ, както презъ изтеклата година, при джбилнитѣ вещества и минералнитѣ масла.

Общо сѣ внесени стоки за 703,810,000 лв., или съ 27.7% въ по-вече отколкото презъ 1935 год.

Презъ изтеклото тримесечие, външната търговия е била насочена главно къмъ следнитѣ държави:

Държави	1936			1935		
	износъ	вносъ	разлика	износъ	вносъ	разлика
	въ милиони лева					
Германия	592.6	443.2	+149.2	227.5	244.7	- 17.2
Англия	44.4	32.3	+ 12.1	13.8	45.4	- 31.6
Египетъ	25.6	3.7	+ 21.9	32.8	4.8	+ 28.
Чехославия	22.7	50.3	- 27.6	12.5	26.5	- 14.
Швеция	18.4	2.1	+ 16.3	6.6	2.8	+ 3.8
Франция	15.5	10.—	+ 5.5	18.4	14.8	+ 3.6
Полша	12.8	13.1	- 0.3	0.2	8.7	- 8.5
Испания	10.4	36	+ 6.8	4.2	25.9	- 21.7
Австрия	9.5	24.2	- 14.7	5.6	26.2	- 20.6
Швейцария	8.9	17.7	- 8.8	10.3	46.1	- 35.8
Дания	8.2	0.5	+ 7.7	6.9	0.6	+ 6.3
Гърция	8.—	5.4	+ 2.6	4.5	3.8	+ 0.7
Белгия	7.5	5.4	+ 2.1	6.6	18.1	- 11.5

Много ярко изпъква голѣмото участие на Германия въ нашата външна търговия. Презъ изтеклото тримесечие тя има въ ржцетѣ си 69% отъ нашия износъ, 63% отъ вноса ни, или общо 64.4% отъ цѣлата ни търговия. На второ мѣсто въ износа идва Англия съ 5.2%, следъ която следватъ: Египетъ съ 3%, Чехославия съ 2.6%, Швеция съ 2.1%, Франция съ 1.8% и т. н.

Въ вноса, на второ мѣсто следъ Германия стои Чехославия съ 7.1%. Следъ нея следватъ Англия съ 4.6%, Унгария съ 3.5%, Австрия съ 3.4%, Швейцария съ 2.5%, Романия съ 2.4% и т. н.

Разглеждайки държавитѣ по голѣмина на активнитѣ салда, които имаме съ тѣхъ, на първо мѣсто стои Германия съ 149,182,000 лв. (срещу пасивно салдо отъ 17,147,000 лв. за сжщото време презъ изтеклата година), на второ мѣсто — Египетъ съ 21,969,000 лв., на трето — Швеция съ 16,316,000 лв., на четвърто — Англия съ 12,012,000 лв. (пасивно салдо отъ 31,570,000 лв. презъ 1935 г.) и т. н.

Най-голѣмо пасивно салдо имаме съ Чехославия — 27,570,000 лв. (14,013,000 лв. презъ 1935 г.), следъ която следватъ Унгария — 20,602,000 лв., Романия — 14,855,000 лв., Австрия — 14,771,000 лв. и т. н.

Д-ръ Д. К.

Индустрията въ Съветска Русия *)

Развитието на руската индустрия въ по-ново време буди живъ интересъ у всички народи, които прѣко или косвено сж въ производствено — обмѣненъ контактъ съ руското народно стопанство. Този интересъ се поддържа до голѣма степенъ отъ целесъобразна и умѣла пропагандна по цѣль свѣтъ, което оставя навредъ впечатлението, че Съветска Русия се индустриализира съ американски темпъ въ гигантски размѣри. Безъ да се отричатъ значителнитѣ успѣхи, постигнати въ руската индустрия като последица на всестранно форсиране съ всички разполагаеми сръдства, трѣбва да се отбележи, че рангово степенуване съ индустриитѣ въ западноевропейскитѣ страни е още преждевременно.

Въ Царска Русия на едрата промишленостъ не се обръщаше онова заслужено внимание, което наличнитѣ естествени предпоставки и възможности толкова убедително подсъздаха. Но и неоправимитѣ утопии отъ Болшевишката революция презъ 1917 г., упорито вѣрваха, че революционната вълна ще залѣе въ най-скоро време свѣта и по този начинъ ще включи въ бждащата съветска формация страни съ силно развита индустрия, вследствие на което редъ години не отдаваха особено значение на собствената индустрия, освенъ за политически цели. Изгледитѣ за осъществяването на свѣтовната революция, обаче, намаляваха прогресивно и все по-осезателно. Поради това, болшевишкитѣ комисари се видѣха принудени да се замислятъ за собствената индустрия. Въ духа на Неп (новая экономическая политика), която Ленинъ въведе презъ 1921 г., и което въ противовесъ на военния комунизъмъ позволяваше до известна степенъ сжществуването на частни предприятия, болшевикитѣ концентрираха усилията си за изграждането на своя мощна индустрия съ явна политическа тенденция.

Сжществуващиятъ първоначално стремежъ за подобрене и пускане въ действие на старитѣ индустриални предприятия бѣше свързанъ съ преодоляването на видимо голѣми пречки. Това принуди съветскитѣ политици-стопановоди да се решатъ на една отъ основи нова индустрия. Въпросътъ относно размѣритѣ бѣ разрешенъ въ полза на голѣмото фабрично заведение. При това преобладаваше схващането, че на новоплануваната индустрия — предстои по малко да служи за задоволяване потребноститѣ на населението, отколкото, въ нѣкои случаи даже почти изключително, за въоръжаването на работническо — селската държава, съ цель не само да отстоява външни нападения, но, ако стане потребно да бжде въ състояние активно да се намѣси за разрастване-

*) Ztschr. Ost-Europa 1933, S. 699 ff и Ost-Express 3.VII 1935.

то на свѣтовната революция. Всички тѣзи моменти сж характерни за подбудитѣ при изграждането на новата руска индустрия и особено забележителни за стадия на развитие въ най-ново време. Усилията въ тази област сж насочени значи, къмъ създаването на една мощна индустрия, която въ случай на военни усложнения да бжде въ състояние да задоволи всестранно, напълно независима отъ външенъ вносъ, всички потребности на червената армия и на населението.

Въ това направление усилията на болшевишкитѣ комисари сж най-щедро подкрепени отъ самата природа, която крие въ недрата на необятната съветска територия несмѣтни източници на сурови материали. Действително, нѣма земно богатство, което да не се среща въ тази най-богата, може би, страна на земното кълбо. За иллюстриране на това твърдение ще посочимъ само нѣколко цифри. Каменовжгленигъ залежи въ Русия напр. се пресмѣтатъ презъ 1933 г. 1. трилионъ 220 милиарда тона отъ всичко 8. трилиона тона въ свѣта, а земното масло на 60% отъ цѣлото свѣтовно количество. Водната сила не отстъпва на тази въ сѣвероамериканскитѣ съединени държави. Несмѣтни сж сжщо залежитѣ съ желѣзни руди и желѣзни метали. Мангановитѣ руди въ руската съкровищница се пресмѣтатъ на 65%, златото на 35%, а платината на 95% отъ свѣтовнитѣ запаси. Освенъ това, огромни сж залежитѣ съ торфъ, олово, медь, графитъ, азбестъ, йодъ, калий, гипсъ, динамитъ и др. Къмъ всички тѣзи богатства трѣбва да се прибавятъ и недостъпнитѣ предимно иглолисти гори, които се изчисляватъ на около 35% отъ всички останали по земната кора, както и цѣлото онова богатство, което крие въ сжществуването си фауната на необятна Русия.

* * *

Земята и почвата, които криятъ въ диплитѣ си тѣзи природни богатства, сж държавна собственостъ. Но сжщо и производственитѣ срѣдства сж собственостъ на държавата. Нѣкогашнитѣ собственици на фабричнитѣ предприятия бѣха експроприирани съ единъ замахъ. За срѣдната и едрата индустрия това се извърши съ декрети отъ 28. юни 1918 и 29. ноември 1920 год. Отъ тогава до днесъ тази стопанска областъ, съ малки изключения презъ времето на Неп (новая экономическая политика), остана недостъпна за частната инициатива. Всички пружини, които движатъ и тласкатъ частното стопанско творчество, незабавно престанаха да функциониратъ. Престанаха да сжществува въ личния интересъ, частната инициатива и отговорността за риска, които стимулиратъ индустриалната дейность въ капиталистически устроенитѣ стопанства. Тѣ бѣха замѣнени съ единъ огроменъ, неподвиженъ и боязливъ чиновнически механизъмъ, който

действуваше тъкмо противоположно на старитѣ собственици и парализира естественото правилно развитие на руската индустрия. Осъзнали сторената грешка, болшевикитѣ полагахъ отъ редъ години вече усилия да преодолеятъ чрезъ съответно реорганизиране пречкитѣ, предизвикани отъ извънредно тежкия чиновнически опадѣкъ. Отъ така наречения **главникъ**, споредъ който индустрията, се ръководеше, по една централистична система отъ 42 главни управления, отговорни само предъ върховния народенъ стопански съветъ, като по този начинъ отдѣлнитѣ фабрични управи бѣха лишени отъ възможността за самостоятелно действие, премина се къмъ създаването на **държавни трѣстове и синдикати**, естествено съ други задачи отъ тѣзи въ частното стопанство. Но поради голѣмата отдалеченостъ отъ фабричнитѣ заведения скоро се разбра, че както държавнитѣ трѣстове, така също и тѣхнитѣ търговски организации, синдикатитѣ, функциониратъ още твърде тежко, нееластично. Вследствие на това, болшевикитѣ прибѣгнаха до едно понататъшно децентрализиране на индустриалната администрация, като на мѣстото на трѣстоветѣ и синдикатитѣ извикаха презъ 1929 г. на животъ така наречениятѣ **Индустриални сдружения (концерни)**, като органи на Върховния народенъ стопански съветъ. На тѣхъ се възложи между другото планоово насочване на производството, по отношение на инвестирането, финансовото, търговското и техническото ръководство на подчиненитѣ имъ предприятия. Но и тази организационна форма не регистрира задоволителни резултати. Твърде много разчленениятъ и непрегледенъ апаратъ не можеше още да придобие, вследствие на свърхорганизация, желаната еластичностъ. Съ течение на времето бѣха създадени множество отдѣли, отъ най-горе до долу, които виждаха своето предназначение въ непрестанното изработване на всевъзможни проекти, въ постоянно организиране, безъ разбира се съ своитѣ методи да постигнатъ съществень резултатъ. Цѣла армия отъ партийни функционери се подвизаваше въ административнитѣ бюра, които бѣха свикнали, въ стремежа си да оправдаятъ своето съществуване, да пречатъ на всѣко, макаръ належашо, мѣроприятие на фабричнитѣ ръководства. И вмѣсто да могатъ да се отдадатъ на продуктивно творчество, фабричнитѣ ръководства бѣха напълно заети да отстояватъ неоправданитѣ вмѣшателства и нападки на функционернитѣ отдѣли. Това невъзможно положение бѣше най-после предметъ на оживени разисквания въ партийния конгресъ презъ пролѣтѣта на 1934 г., въ който комисарьтъ Кагановичъ подчерта негодността на тази индустриална форма, отправи съответни недвусмислени упреци срещу т. н. „Функционелка“ и поиска отстраняването на междиннитѣ подѣления въ организацията. Като последица на това искане

партийният конгресъ реши да се осъществи **двучленната административна система**, която се изразява въ непосредствено подчинение на отделните индустриални заведения на главните административни групи на Върховния народен стопански съветъ. Организационният недъжъ бѣха най-осезателни въ тежката индустрия. Поради това тукъ най-напредъ се започна съ въвеждането на **двучастната система**, което бѣ съпроводено съ значително противодействие на излишни станалитѣ служби. Вследствие на това противодействие неизбѣжни станаха чувствителни закъснения.

* * *

Първиятъ петгодишенъ планъ, който бѣше предимно методо—опитенъ, се проведе съ цената на голѣми жертви и събеотрицание. Девизътъ който по този поводъ се лансира отъ централно мѣсто, гласеше: „Петгодишенъ планъ въ четири години“. Всѣки човѣкъ включенъ въ производствения процесъ, безразлично дали бѣше съгласенъ съ системата или не, бѣ заставенъ да жертвува последнитѣ си физически резерви, за да допринесе на свой редъ за осъществяването на плана. И действително, започналъ на 1. октомври 1929 година, петгодишниятъ планъ бѣ приключенъ на 31 декември 1932 год. Реалната полза отъ това планово стопанско — индустриално напрежение обаче, не се подава на правдоподобни констатации и преценка. Причинитѣ за това трѣбва да се търсятъ отъ една страна въ твърде комплициранитѣ методи, отъ друга въ липсата на единъ наученъ институтъ за конюнктурни изследвания и пазаренъ анализъ и отъ трета въ проблематичната точностъ на оповестяванитѣ цифрени данни. За да се установи, доколко плановитѣ изчисления се покриватъ съ действителността, въведени бѣха презъ първата петолѣтка така нареченитѣ **контролни цифри**, които служеха за планови корекции и указания за следващия стопански периодъ. Съставянето на контролнитѣ цифри се извършваше отъ твърде комплициранъ механизъмъ. Поради това и вследствие на бюрократизирани условия тѣзи цифри не постигнаха преследваната целъ. Тѣ бѣха изоставени и замѣнени съ предварителното поискване мнение на отделнитѣ фабрици върху плановитѣ проекти.

При все, че първиятъ петгодишенъ планъ не даде напълно очакванитѣ цифрени резултати, трѣбва да се подчертае, че темпътъ, съ който се тласна производствената продуктивностъ на стопанството, изненада. Това, безспорно, се дължи на грамаднитѣ жертви, дадени отъ всѣка отделна личностъ, очаквайки, че последнитѣ усилия на човѣка и машината ще отстранятъ веднажъ за винаги голѣмото бедствие, както това непрестанно се изтъкваше отъ правителствено мѣсто. Не е тайна вече, че първата петилѣтка разочарова

стопански изнемогващият широки народни маси. Може би това се дължи до голяма степен на обстоятелството, че през този период от време се форсира предимно тежката индустрия, необходима за бързото вжоржаване на Съветска Русия, като на консумативни произведения творещата индустрия не обърна подходящо внимание. Фактът е, обаче, че свърхчовъшкото напрежение, проявено за успеха на поставения план, намали продуктивната дееспособност на трудящият се. Това обстоятелство и техническите изисквания на създадения производствен апарат наложиха на съветското правителство да намали количествата за втората петилетка, от която се очаква да завърши преобразуването на националното стопанство, като постигне нереализираното от първата петилетка и създаде техническата база за всички клонове на едно модерно стопанство. Във центъра на новите грижи и усилия стои отново индустрията.

* * *

Ако се сжди по официалните съобщения на съветското правителство, вторият петгодишен план, общо взето, оправдава възложените надежди по отношение на производствените количества. Незадоволителните количествени постижения в областта на консумативната индустрия (облекло, строителни жилищни материали, медицински препарати, домакински принадлежности, консерви и пр.) се компенсират с излишъците, постигнати от тежката индустрия. До колко официалните данни се покриват с действителните цифри, това мъчно може да се провери. Така, често констатираните отклонения в статистическите данни на една и съща стопанска проява, дават основание за известна резервираност, за да не се стигне до криви заключения. А контролирането на цифрения материал е твърде затруднено покрай другото и отъ непрестанните организационни прегрупирания в индустрията, които предизвикват безпорядък при обобщаването на статистическите данни, при това трябва да се имат предвид престараванията на отделните фабрични директори, повърхността с която въобще се събира статистическия материал и непрестанните „грешки“ най-често в полза на по-благоприятните цифри.

Друго едно маскиране на действителното положение трябва да се съзира в обстоятелството, че съветските власти пресмътат стойността на индустриалното производство предимно на база, в която е легнало нивото на цените за 1926/1927 година, като за мърка се взема стойността на книжната рубла. А фактът е, че истинската стойност на книжната рубла, поради твърде своеволното определяне на цените в Русия, много трудно може да бъде установена. Освен това, критични наблюдатели твърдят, че базата,

изградена от нивото на ценитъ презъ 1926/1927 година, съдържа известни парадоксални положения, тъй като при определянето на това ниво сж извършвани сравнения съ ценитъ на произведения, които по това време въобще не сж били фабрикувани въ Русия. Трѣбва сжщо да се отбележи, че месечнитъ съобщения на държавната планова комисиия по отношение на произведенитъ количества застъпватъ често само онѣзи стопански отрасли, които сж регистрирали относително благоприятни резултати.

Една добре организирана пропаганда, както вече се спомена, има за целъ да прикрива, съ всички разполагаеми срѣдства недостатѣцитъ и неудачитъ на индустрията, като представя нѣщата въ най-благоприятна свѣтлина. При все това не може и не трѣбва да се отричатъ реализираниѣ постижения особено въ областъта на тежката индустрия. На лице сж вече грамадни фабрични заведения, снабдени съ най-модерни приспособления, които по размѣри сж ненадминати и въ самитъ Съединени Щати. Такива сж: високитъ пещи въ Магнитогорскъ, тракторнитъ фабрики въ Харьковъ и Сталинградъ, автомобилнитъ фабрики въ Горки и мощната електрическа централа на река Днепръ въпрѣки, че за тѣхното изграждане сж допринесли твърде много чуждестранитъ милиардни кредити и постиженията на западноевропейската техника. Създаденитъ грамадни индустриални заведения свидетелствуватъ, безспорно, за реализиране на поставенитъ планови задачи по отношение на количествата. Колкото се отнася до качеството на индустриалнитъ произведения и до стопанскитъ резултати, обаче, трѣбва да се отбележи, че обективни наблюдения не говорятъ въ тѣхна полза. Подъ призмата на изложенитъ до тукъ особености на рускитъ стопански условия се налага, следователно, да се гледа на цифритъ, които се оповестяватъ отъ официално мѣсто.

* * *

Въ едно отъ заседанията на съвещателната комисиия при народното комисарство за тежката индустрия презъ месецъ май 1935 година се изтъкна, че съветската тежка индустрия е отбелѣзала презъ 1934 година единъ активъ (доходъ въ повече) отъ 638 милиона рубли при единъ балансъ отъ 55,9 милиарда рубли. При изчисляването на този излишѣкъ, обаче не сж взети предвидъ грамаднитъ правителствени субсидии въ форма на най-различни инвестиции. Производството на цѣлата тежка индустрия по стойностъ, сжщо отбелѣзва едно увеличение. Така отъ 8, 9 милиарда за първото полугодие на 1934 година, производството се е увеличило за първото полугодие отъ 1935 година на 11,2 милиарда рубли. Съ това годишния планъ на тежката индустрия за 1935 г. който предвижда едно производство отъ 22,7 ми-

лиарда рубли е постигнато за първитѣ шестъ месеци съ 49,5%. Трѣбва да се отбележи при това, че втората петилѣтка предвижда за тежката индустрия едно годишно увеличение на производството по стойностъ отъ 16,5%. Същевременно е отъ значение да се изтъкне, че създаването на производствени сръдства машини, инструменти и пр. развива много по-голямъ темпъ отъ производството на консумативни предмети, което личи и отъ по-слабитѣ инвестиции въ консумативната индустрия. Това е характерно за насочването на производствено-индустриалната политика въ Съветска Русия.

При изграждането на съветската индустрия ясно проличава тенденцията за нейното планомерно разпредѣляне въ цѣлата страна, придимно къмъ изтокъ, въ зависимостъ отъ залежитѣ съ сурови материали (въглища, желязо, медь, калий, земно масло). Съ това се преследва двойка цель: отъ една страна, да се засили военната мощъ на страната, а отъ друга, безпорно да се реализиратъ известни стопански предимства (намаление на производственитѣ разноси и сксяване на транспортнитѣ разстояния).

Инвестицитѣ на държавата въ индустрията, обаче, сж толкова голѣми и консумативната способностъ въ близкитѣ и далечни източни области е така слаба, че едно компенсиране остава проблематично още за редъ години.

Развитието на по-важнитѣ индустрии, нѣкои отъ които сж преминали отъ стадия на опититѣ къмъ редовно производство, е за първото полугодие на 1935 година различно.

По отношение на каменнитѣ въглища напр., планътъ за 1935 година предвижда едно производство отъ 109,53 милиона тона. Презъ първитѣ 6 месеца отъ сжщата година сж добити 49,75 милиона тона, които се равняватъ на 45,4% отъ проектираното количество. Въ сравнение съ резултатитѣ за първото полугодие отъ 1934 година реализирано е едно увеличение отъ 12,6%, а планътъ предвижда 19,7%, което значи, че 7,1% отъ проектираното количество, равно на 3,5 милиона тона, не е произведено. Въ качествено отношение сжщо не сж постигнати най-добри резултати, въпрѣки, че непрестанно се полагаатъ грижи за това.

Аналогично е състоянието и при добиването на земно масло, което, поради прогресивното развитие на авиацията, автомобилното дѣло и механизирането на земледѣлието, получава все по-големо значение. Освенъ това, земното масло за съветска Русия е единъ отъ най-важнитѣ експортни артикули. Въ плана за 1935 год. сж предвидени 30,33 милиона тона, а сж добити въ първото полугодие 12,81 милиона тона или 42,2%. Това количество е съ 2,5% по-големо отъ количеството за сжщото време на 1934 година.

Годишния планъ за 1935 год. предвижда производството на 27,5 милиона тона желязни руди. За първото полугодие

сж добити 12,75 мил. тона или 46 3%. Въ сравнение съ 1934 г. трѣбва да се отбележи едно увеличение отъ 35%.

По отношение на суровата медь годишниятъ планъ за първитъ 6 месеци отъ 1935 год. е реализиранъ съ 36,3 мил. тона или съ 51.5%.

Въ областъта на алуминиевото производство сж добити 11,6 мил. тона или 43.9% отъ проектираното годишно количество.

Относно производството на сурово желѣзо, годишниятъ планъ е реализиранъ съ 6. мил. тона, или 48% (покачване въ сравнение съ 1934 г. съ 23.6%), а по отношение на стоманата—съ 5,8 мил. тона, или 50% (увеличение спрѣмо 1934 год. — 30.5%). Задоволителни сж резултатитъ и относно валцуванитъ желѣзни произведения. Реализирани сж 4. мил. тона или 49.9% (увеличение въ сравнение съ 1934 г. -29.5%).

Добиването на златото се засилва прогресивно. За първото полугодие на 1935 год. сж добити 82,000 килограма, съ което количество годишниятъ планъ е надминатъ съ 13%, а производството за сжция периодъ на 1934 год. съ 29%.

Въ областъта на машинното производство сж постигнати количествено твърде насърчителни успѣхи. Подоброението въ това производство се дължи до голѣма степенъ на гражданитъ инвестиции отъ страна на държавата (за 4 години 1931-1934 година повече отъ 7,5 милиарда рубли). Постиганията въ това производство сж толкова голѣми, че вносътъ на машини отъ чужбина е почти спрѣлъ. Презъ първата петилѣтка се строеха предимно и сравнително по-прости машини (стругове, бормашини, хобелмашини и др.) Втората петилѣтка предвижда строежа и на по-комплицирани машини. Предвижда се по стойностъ следното производство:

1933 год.	за 233 мил. рубли.
1934 .	315 .
1935 .	375 .
1936 .	500 .
1937 .	680 .

Производството на пѣтнически автомобили показва количествено твърде задоволително развитие. Презъ първото полугодие на 1935 год. сж произведени 9060 кола отъ предвиденитъ 17000 въ годишния планъ или 53.3%. По отношение на товарнитъ автомобили, картината е малко неблагоприятна. Отъ проектиранитъ 75,000 камионетки напуснали сж, фабриката презъ първитъ 6 месеца на годината 33,650, които се равняватъ на 44.9%. Все пакъ въ сравнение съ производството отъ предшестващата година се отбелѣзва едно увеличение отъ 30.4%. Официално се съобщава допълнително, че производството на камиони презъ 1935 год. ще достигне 95000, а презъ 1936 г. на 140,000 кола.

Въ производството на трактори и земеделски машини цифритъ сж благоприятни. Отъ проектиранитъ 99,000 трактори сж произведени 53,750 или 54.3%, едно увеличение отъ 18.3% въ сравнение съ 1934 год. Съветскитъ власти отдаватъ голъмо значение на това производство, което, въ случай на война, може да се превърне въ масово фабрикуване на танкове. Годишниятъ планъ за 1935 г. предвижда 25,000 жетварки. Произведени сж за първото полугодие 15,900 машини или 63.6%.

Въпреки категоричнитъ изявления на централната власть, консумативната индустрия и въ втората петилѣтка не е предметъ на особени грижи. При все това не може да се отрече, че и въ тази областъ нѣма застой. Предвиденитъ въ годишния планъ за 1935 г. цифри сж надминати напр. отъ памучнитъ, вълненитъ, коприненитъ, чорапнитъ и обуварскитъ фабрики. Неблагоприятни сж резултатитъ при конопенитъ, ютенитъ и лененитъ фабрики, както и при фабрицитъ за кухненски произведения.

Въ петгодишния планъ е предвидено за консумативната индустрия едно количествено увеличение на производството отъ 250%. Досегашнитъ постижения, обаче, даватъ основание да се предполага, че набелѣзанитъ цифри нѣма да бждатъ достигнати. Забележително е, че консумативната индустрия произвежда само предмети, които плановата централа намира за умѣстни. Нуждитъ и вкусътъ на населението не се взематъ предвидъ. Поради недостатъчнитъ количества артикули, наблюдава се естественото явление: всѣки купува, каквото намѣри, безъ да държи смѣтка за навикъ и вкусъ.

Къмъ официално оповестенитъ цифри и успѣхи на болшевишкитъ петгодишни планове ще трѣбва да се прибавятъ и всички други производствено — стопански елементи, които сж характерни за индустриалната дейность въобще, като: правилни инвестиции, удачно разпредѣляне риска въ производствения процесъ, техническа рационализация, рационаленъ подвозъ и транспортъ, планомѣрно действие на машинитъ, качество на производството, продуктивность на труда, рационализация на администрацията, ликвидность, рентабилность и пр. Само по този начинъ би могло да се получи сравнително по-ясна и пълна картина за производствената мощъ на новата съветска индустрия.

Ник. Йордановъ

Млѣнъ български червенъ пиперъ за износъ

Българското земеделско стопанство почна да се ориентира къмъ произвеждане на по интензивни земеделски култури за смѣтка на тия, които се характеризиратъ съ по-

слабата си доходност. Важенъ стимулъ въ случая се явява пазарътъ и то чуждия, който е съ много голѣма покупателна способностъ, но затова пъкъ и много придирчивъ въ качеството на произведенията, тѣхното типизиране и подсигуриране възможността отъ доставка на голѣми партии отъ дадено качество.

Единъ земледѣлски продуктъ, резултатъ на мѣстна индустриална обработка, съ добри изгледи за пласиментъ на чуждитѣ пазари, е млѣниятъ червенъ пиперъ, добитъ отъ изсушаването и смилането на добре узрѣли червени пиперки.

До европейската война, за задоволяване мѣстнитѣ нужди, се внасяха у насъ значителни количества млѣнъ червенъ пиперъ, предимно отъ Унгария. Днесъ нуждата отъ такъвъ се задоволява отъ мѣстното производство. Въ голѣмо болшинство случаи, тоя пиперъ у насъ се получава отъ различни сортове червени пиперки, обикновено останали по върховетѣ на растенията, които поради недоразвитието си и лошото качество, не сж намѣрили пазаръ. Набранитѣ пиперки се мелятъ съ мелница за месо заедно съ семкитѣ и дрѣжкитѣ. При такова мелене, частъ отъ сока изтича, като по тоя начинъ се губи отъ състава на пиперкитѣ. Получената каша се суши на слънце до получаване на твърда маса, която се меле на обикновена мелница за брашно. Получения продуктъ се пуца въ продажба като обикновена стока на достѣпна цена. Той не е въ състояние да проникне въ чуждитѣ пазари, поради ниското си качество. Съдържа много целулоза преминала отъ смилането на семкитѣ и дрѣжкитѣ на пиперкитѣ. Цвѣтътъ му е блѣдъ вследствие продължителното му сушене на слънцето, което убива приятно червения цвѣтъ. Вкусътъ на такъвъ пиперъ не е безупреченъ, понеже е приготвенъ отъ различни сортове и качества пиперки.

За да се получи добъръ продуктъ, който да може да се наложи на чуждитѣ пазари, нужно е червения пиперъ да бѣде приготвенъ само отъ опредѣлени сортове пиперки. Най-добритѣ отъ тѣхъ сж: калинковски, маринковски и камби. Добъръ сортъ специаленъ за тая целъ, но слабо разпространенъ е капи сладки.

За целтъ пиперкитѣ се оставятъ да узрѣятъ добре, безъ да се бере отъ тѣхъ за продажба въ зелено състояние. Набрани, тѣ се наръзватъ, отдѣлятъ имъ се дрѣжкитѣ и семкитѣ, изсушаватъ се добре на цѣли парчета което се извършва на слънце или въ обикновенни сушилни за сливи, но при температура не по-висока отъ 45 градуса. Най-добри сушилни сж тия, които работятъ при бързо течение на топълъ въздухъ. Сушенето при по-висока температура, причинява

почерняване на пиперкитъ. Следъ изсушаването, когато пиперкитъ сж още твърди и при стискане въ ржка се трошатъ се смилатъ въ мелници за брашно. Получения продуктъ се пресява въ ситно сито. Опакова се въ двойни торби съ гжста тъканъ съ вмѣстимостъ 25 или 50 кгр. и въ тоя си видъ той може да бжде годенъ за чуждитъ пазари. Съхранява се до продажбата му въ сухи помещения.

Отъ краткото описание за приготвление на доброкачественъ пиперъ, се вижда, че това не е трудна работа. Създаването на едно подобно масово производство ще даде прехрана на много хора които ще бждатъ ангажирани въ отглеждането на пипера. Отъ друга страна, понеже за тоя продуктъ не сж нуждни голѣми капитали и сложни машини производството му може да бжде разпредѣлено между голѣмъ брой предприятия, а заедно съ това и стопанския ефектъ отъ приготвлението на млѣнъ червенъ пиперъ за износъ ще бжде по-голѣмъ.

Реномирани европейски производствени центрове на червенъ пиперъ сж Унгария и Испания. Испанския е отъ повисоко качество. Испания пласира своето пиперно производство въ Америка, Италия, Англия, Германия, Франция, Швейцария, Канада и др. по цени около 30 лв. за 1 кгр. Срѣдното годишно изнесено количество на червенъ пиперъ отъ Испания възлиза кржгло на 6,000,000 кгр. За установяване годността на българския млѣнъ червенъ пиперъ предназначенъ за износъ, се извърши анализъ на една мостра произведенъ въ Пловдивско по описания по-горе начинъ за доброкачествено производство. Въ сжщото време се извърши анализъ и на три проби отъ най-добритъ качества испански пиперъ произведенъ въ реномирания районъ Мурсия. Анализата устонови следното:

	Испански пиперъ			Български пиперъ
	I	II	III	
Пель	6%	6.14%	6.22%	4.58%
Пепель неразтворима въ 10% HCL	0.44%	0.6%	0.82%	0.34%
Боя	ес	тес	тве	на
Чужди примѣси	нѣма	нѣма	нѣма	нѣма

Отъ тая таблица се вижда, че добре приготвения български червенъ пиперъ е по-доброкачественъ отъ най-доб-

рия испански, който се харесва и се пласира навсякъде из Европа и Америка. Тоя фактъ иде да покаже, че въ тая насока могат да се открият добри перспективи за нашето градинарство. Нуждни сж само малко усилия и по широка инициатива за да се сложи начало на едно такова производство. И тогава въ списъка на експортнитъ произведения ще може да се включи и червения млѣнъ пиперъ, какъвто до не много отдавна се внасяше отъ чужбина. А това ще е само отъ полза за народното ни стопанство.

Стопанска хроника

Германия. Българското Генерално Консулство въ Хамбургъ дава следнитъ сведения относно вноса на сушена коприва въ Германия:

Въ Германия се внася сушена коприва главно отъ Русия и Италия и се употребява въ козметичната индустрия. Копривата не трѣбва да бжде изсушена много силно, защото се лесно троши, но не трѣбва да бжде и много влажна, за да не се развали презъ време на транспорта. Количеството сушена коприва, което се внася въ Хамбургъ е сравнително голѣмо, като се има предвидъ, че самия артикулъ не е отъ голѣмо значение за германската вносна търговия. Търговци въ Хамбургъ увѣряватъ, че не сж редки случаитъ на поржчки отъ по 20 до 30 тона сушена коприва. Вносната цена на руската и италианска коприва се движи между 20 и 25 райхсмарки за 100 кгр. бруто за нето сифъ Хамбургъ. Вносно мито за сушена коприва не се плаща; събиратъ се само 2%, изравнителенъ данѣкъ. Общоприетата опаковка е: бали обвити въ ленъ съ тегло 100 кгр. бруто.

Следнитъ фирми въ Хамбургъ сж вносителки на сушената коприва:

Atto Brückner, Hamburg 11, kl. Jhanistr. 6
Julius Grossmann, Hamburg 8, Catharinenstr. 8
Blombel Gebr., Hamburg 15, Albertstr. 5-7

* * *

Забелязва се повишено търсене на зеленчукови консерви и сокове отъ плодове. Сега предстои времето на голѣмата консумация на зеленчуковитъ консерви и наличнитъ запаси ще бждатъ изразходвани до началото на новата кампания.

Особено голѣмо е търсенето на сокове (малиновъ сиропъ, ягодовъ сиропъ и др.) Надеждитѣ за вноса не сж голѣми, тъй като запаситѣ на тази стока и въ странство не сж голѣми.

* * *

Контингентитѣ за закупване на кожи отъ кожарскитѣ фабрики сж намалени за времето отъ 1 априлъ до 30 юний т. г. на 60 % отъ нормалното потрѣбление.

* * *

Дания. Данскиятъ износъ на беконъ е намалѣлъ презъ последнитѣ години, както следва:

години	броя
1931	7,320,349
1932	7,840,909
1933	6,392,011
1934	4,897,672
1935	4,331,052

Износътъ се е насочвалъ почти изключително къмъ Англия.

* * *

Египетъ. Градското управление на Александрия е насрочило на 4 май т. г., търгъ за 60 тона метли отъ бръза и дива метла.

* * *

Естония. Режимъ прилаганъ спрямо търговскитѣ пѣтници.

Всѣки търговски пѣтникъ може да влезе свободно въ Естония, ако е снабденъ съ разрешение за пребиваване въ страната, дадена му отъ нѣкоя Легация или Консулство.

На естонската граница търговскиятъ пѣтникъ трѣбва да заяви, че той идва въ страната съ търговски цели, за своя смѣтка или като представител на нѣкоя чужда фирма. За първия месецъ се заплаща една такса отъ 50 естонски кро-ни. Ако това плащане не е извършено, то сумата се удържа при напускането на страната. Търговскиятъ пѣтникъ има право да носи съ себе си колекции отъ мостри. Тѣзи мостри трѣбва да бждатъ декларирани предъ митницата и митата се заплащатъ срещу издаването на свидетелство. Ако, въ единъ срокъ отъ 6 месеца, колекциитѣ отъ мостри се пре-изнесатъ, платенитѣ мита се връщатъ на заинтересованитѣ.

* * *

Италия. Вносенъ режимъ начиная отъ 1. IV. 1936 г.

Вноснитѣ стоки се разпредѣлятъ на 3 списъци:

1. Списъкъ „А“. Изброенитѣ въ него стоки могатъ да се внасятъ само съ предварително разрешение отъ министерството на финанситѣ.

2. Списъкъ „Б“. На свободнитѣ за вноса стоки. Това сж: монети златни, сребърни и медни и ржкописи;

3. Списъкъ „С“. На митницитѣ е делегирано правото да допускатъ вноса на тѣзи стоки до размѣръ на посочения срещу всѣка митническа статия процентъ отъ вноса презъ II-то тримесечие на 1934 год. По изключение процентътъ е 100% за Австрия, Германия, и Унгария. Извършениятъ внос презъ II-то тримесечие 1934 год. се доказва съ митнически декларации за вноса на сжщитѣ артикули, отъ сжщата държава. Правото дадено на митницитѣ по този начинъ да допускатъ направо вноса, се отнася само до стокитѣ произхождащи отъ държавитѣ считани за „несанкционисти“, а именно по списъка съставенъ за тази цѣль:

Авганистанъ, Албания, Арабия, Аржентина, Австрия, Боливия, Бразилия, Чили, Китай, Костарика, Еквадоръ, Германия, Япония, Гватемала, Исландия, Йеменъ, Манджукъ, Мароко, Никарагуа, Панама, Парагвай, Перу, Сев. Америк. Съединени Щати, Швейцария, Унгария, Урагвай, Венецуела. За стокитѣ макаръ и означени въ списъка „С“, но произхождащи отъ други страни, извънъ горе изброенитѣ, митницитѣ не ще допускатъ износа, освенъ възъ основа на специално министерско разрешение.

Остава въ сила даденото отъ по-рано нареждане до митницитѣ да допускатъ направо (вноса) отъ всички държави, вноса на вестницитѣ, печатни книги, печатни и литографирани ноти, камени вжглища, медъ, калай, никелъ, сурово земно масло и др.

* * *

Вносъ-износъ по частни компенсациии начиная отъ 1. IV. 1936 год.

Въ съгласие съ даденитѣ директиви отъ държавното подсекретарство за обмѣна и валутитѣ, националниятъ институтъ за външна търговия (бившъ експортенъ институтъ) измѣни и допълни както следва нормитѣ уреждащи частнитѣ компенсациии.

1) Срещу вноса по частна компенсация на стокитѣ означени въ доло посоченитѣ категории А, В, С, Д, Е, , , и въ рамкитѣ на процентитѣ опредѣлени въ списъка „С“ ще допуска износа по частна компенсация на стокитѣ означени въ съответнитѣ категории А1, В1, и пр. и то безъ огледъ на държавитѣ.

Следователно компенсацията ще се разрешава само когато вносните и износните стоки сж включени въ съответстващите категории (А-А1, В-В1, и пр.)

2) при изключение от правилото да се разрешава компенсация само срещу дадена категория вносни и съответна категория износни стоки, се допуска само до следните държави: Бразилия, Чили, Костарика, Еквадоръ, Гватемала, Никарагуа, Перу, Венецуела.

3) институтот перъ и камби конъ, леспоро може да допуска изключение по п. п. 1 и 2 когато се касае за компенсации въ рамките на една и сжща фирма (износни стоки произведени от една фирма срещу внесени стоки от сжщата фирма за собствено употребление) стига да се касае за стоки подлежащи въобще на вносъ и износъ по частна компенсация.

4) съ Австрия, Германия, Исландия, Швейцария и Унгария не се допускатъ тристранни компенсации, а само „прѣки“ т. е. двустрани. За целта важатъ съответните споразумения.

Ето и категориите на вносните и износните стоки по частна компенсация:

Категория А (вносъ): маслодайни семена. Категория А1 (износъ): изкуствени влакна и отпадаци. Категория Б (вносъ): Копра, мазнини животински и растителни съ изключение на дървено масло, колофонъ, терпентинова есенция. Категория Б1 (износъ): изкуствени влакна и отпадаци, произведения от изкуствени влакна, химикали, медицински и аптекарски продукти, есенциални масла, машини и апарати, научни инструменти, мряморъ е алабастръ, кожени ржжавици, музикални инструменти, майолика, глинени издѣлия, порцеланъ и стъклария.

Категория („Вносъ“): еластична гума, желѣзо, стомана, екстрактъ отъ месо. Категория „С*1 (износъ): растителни хранителни консерви, категория „Д“ (вносъ): памукъ суровъ и отпадъци, категория „Д*1 (износъ): вермутъ или ликьори, копринени издѣлия.

Категория Е (вносъ): юта. Категория Е1 (износъ): издѣлия конопени, ленени и смѣсени.

Категория Ф (вносъ): сурови кожи негодни за кожухарство.

Категория Л (вносъ): желтъкъ отъ яйца, дървено масло, растителни косми, ечемикъ, растителни влакна, о. н. п. животински косми, четина, каолинъ, суровъ амиянтъ. Други стоки по специално разрешение на държавното подсекретарство за обмѣна и валутитѣ. Категория Л1 (износъ): всички стоки, чийто износъ се допуска отъ частна компенсация не включени въ горните категории.

Романия. Въ Романия отъ 14 мартъ т. г. е забраненъ износътъ на сурови биволски, волски, кравешки и телешки кожи и на вълна.

* * *

Франция. Въ френския държавенъ вестникъ отъ 31. III т. г. сж оповестени общитѣ контингентни листи за вноса на земледѣлски произведения въ Франция презъ второто тримесечие на настоящата година.

По-долу даваме извлечение само за тѣзи стоки, които при вноса отъ България ще бждатъ облагани съ минималнитѣ френски мита:

статия		
Изъ № 14	живи птици	500 квинтала
16А	прѣсно и изстудено овчо месо	2000 „
18	заклани птици	750 „
36	сирене	20000 „
72	царевица	250000 „
Изъ № 84А	сливи (и др. плодове)	13500 „
Изъ № 85	орѣхи съ черупката	300 „
	безъ черупката.	500 „
165	трици, при специаленъ режимъ	80000 „
80	фасулъ за II и III тримесечие и то само за фасулъ отъ реколта 1935	85000 „

Френското правителство е разрешило контингенти за следнитѣ стоки отъ България, презъ II тримесечие на н. г. а именно:

статия 18	заклани птици	55 квинтала
34	яйца	142 „
36	сирене (кашкавалъ)	140 „
80Ех.	фасулъ	5075 „

На България сж отпуснати допълнително следнитѣ нови контингенти за вносъ въ Франция презъ второто тримесечие т. г.: 63.45 квинтала заклани птици, вънъ отъ преди отпуснатитѣ 22.55 квинтала или общо 86 квинтала (8600 кгр.), и 60 квинтала сирене, или съ преди отпуснатитѣ 140 квинтала, общо 200 квинтала сирене.

* * *

Съгласно рапорта на Българския генераленъ консулъ въ Амстердамъ, въ Холандия сжществуватъ възможности за вносъ на български вина, макаръ и въ не много голѣми количества. Вносното мито е равно на 10% отъ фактурната стойностъ, за вина внасяни въ бѣчви. Освенъ това се плаща: 1) статистическо право 1% отъ фактурната стойностъ; 2) изравнителенъ данѣкъ въ размѣръ 4% отъ фактурната стойностъ и 3) алкохоленъ данѣкъ (акцизъ), съобразно алкохолното съдържание, а именно:

	на хектолитъръ
До 16%, алкохолно съдържание	24.— хол. фл.
16.5% „ „	27.— „ „
17% „ „	30.60 „ „
17.18% „ „	37.20 „ „

Ценитѣ на гръцкитѣ вина въ Холандия сж: самоски мускатъ 14 до 15 хол. флорини за хектолитъръ, включително бѣчвата, фобъ о. Самосъ; испански вина съ 12% алкохолно съдържание отъ 39 пезета нагоре за 1 хтл., включително бѣчвата, фобъ испанско пристанище.

Следнитѣ холандски вносители на вина биха се интересували отъ вноса на български вина:

M. J. v. Ameringen & Co, O. Z. Voorbugwal 330, Amsterdam
Harry Vermeulen & Co, P. Brugmanstraat 62, Amsterdam.
de Groot & Bonke, Leuwehaven W. Z. 89 b, Rotterdam.

* * *

Разни. На 16. I. т. г. между Египетъ и Романия е сключена временна търговска спогодба. Сжщата ще бжде въ сила до 31 X. 1936 г., но ако не бжде денонсирана единъ месецъ преди тая дата, тя ще продължава да бжде въ сила до като бжде денонсирана съ предупреждение отъ единъ месецъ.

* * *

Финландия е денонсирала на 4 мартъ т. г. международното споразумение относно износа на кости, подписано въ Женева на 11 юлий 1928 г. отъ делегати на: Германия, Австрия, Белгия, Англия, Дания, Финландия, Франция, Унгария, Италия, Люксембургъ, Холандия, Романия, Швейцария, Швеция, Чехославия и Полша.

Съгласно чл. 11. отъ споменатото споразумение, това денонсиране ще влезе въ сила отъ 4. III. 1937 год., т. е. една година отъ нотификацията.

* * *

Започнатитѣ на 17 мартъ т. г. търговски преговори между Германия и Югославия сж приключени. Между повдигнатитѣ въпроси сж били разгледани и: износа на птици отъ Югославия за Германия, мжчнотиитѣ на транзита презъ Унгария, специалния режимъ за вносъ на маслодайни семена отъ Югославия и др.

Новото съглашение цели увеличение на досегашния търговски стокообмѣнъ.

По този поводъ се подчертаватъ силнитѣ позиции, които Германия си е извоювала напоследъкъ на Балканския полуостровъ. Германското участие въ външната търговия на държавитѣ отъ юго-източна Европа се изразява съ следнитѣ процентни числа:

Югославия 37%	България 42.1%
Романия 19.5%	Австрия 16.2%
Унгария	36.3%

Разни сведения

Тържище за вълна. Съ заповѣдъ № 782 отъ 17 априлъ т. г. на Министерство на търговията, промишлеността и труда се разрешава откриването на специално тържище за вълна въ гр. Шуменъ, съ районъ Шуменска административна околия, което да трае отъ 15 май 1936 год. до 15 юлий 1936 год.

Съгласно чл. 1 отъ правилника за уредбата и функционирането на тържища за вълна, всичката произвеждана въ Шуменска околия вълна, презъ времето отъ 15 май 1936 г. до 15 юлий 1936 год., може да се продава само на специалното тържище за вълна въ гр. Шуменъ, като сключенитѣ извънъ тържището сдѣлки презъ посоченото по-горе време се считатъ недействителни.

Важно за търговцитѣ на вълна. Презъ настоящата година ще бждатъ открити само две тържища за вълна въ гр. Карнобатъ и въ гр. Шуменъ, съ райони всички населени мѣста отъ съответнитѣ административни околии.

Въ всички други населени мѣста въ царството, сдѣлките за закупването на вълната ще ставатъ на опредѣлени отъ общинската власть мѣста, като претеглянето ѝ ще става отъ общински служащъ на провѣренъ и маркиранъ общински децималъ или сантималъ.

Допуска се закупването на вълна да става и по надлежно разрешенитѣ седмични пазари и панаири при условие, че тегленето ще става съ провѣренъ и маркиранъ общински децималъ или сантималъ. При покупко продажбата на вълната нѣма да се събиратъ никакви такси, а сжщо и общинитѣ нѣма да пристѣпватъ къмъ принудително събиране на общински данъци.

* * *

Търсене и предлагания

Фирмата The Takarachuzosho Ltd. 53, Nipponbashi St., 5 Chome Osaka Japan производител и експортъоръ на финни бръснарски столове, кухненски сждове и др. желае да влезе въ връзка съ мѣстни фирми, интересуващи се отъ тѣзи артикули.

* * *

Фирмата Yi Chen & Co № 24, Damar Road—P. O. Box № 692 Singapore производители и износители на тръстика за плетене на мебели, желае да влезе въ връзка съ мѣстни фирми, които внасятъ този артикулъ отъ странство.

* * *

Фирмата International Export Review — London W. C. 2 Manfield House, 376-379, Strand се интересува от адреситъ на фирми, занимаващи се с продажба на пишущи машини

* * *

Фирмата N. V. Kapok en Producten Handel—Maatschappij Rotterdam желае да влезе въ връзка с мѣстни вносители на холандски и източно-индийски колониални стоки.

* * *

Фирмата Cosmos — General Trading Agency — Limassol, Cyprus желае да влезе въ търговски връзки с български износители на сирене, масло, варива и други подобни артикули, които интересуват тамкашния пазаръ.

* * *

Фирмата Mühendis Ab. Helsmann, Istanbul, Posta Kutusu galata 533 продава една дърворъзачна инсталация-комплектъ, единъ локомотивъ 45 к. сили, 2 гатера по 85 и 55 см., трансмисии и всички други принадлежности.

* * *

Фирмата Holland & Calleja, 77, Strada Santa Lucia, Valletta—Malta се интересува отъ адреситъ на български производители и износители на доматино пюре и сирене.

Германската фирма Ernts Moser — Hamburg — Bahnhofstrasse 11, желае да влезе въ връзка с български износители на сушени гъби.

* * *

Германската фирма Gust. Karl Busse, желае да закупи отъ България значителни количества сливи сушени.

* * *

Югославянската фирма Jugoslavenska Ribarska Zadruga —Split желае да влезе въ търговски връзки с български вносители на солени сардели.

* * *

Фирмата H. Fillunger & Co., 54, Customs House Road, Fort, Bombay предлага рибарски прежди.

Движение на параходитѣ въ Варненското пристанище**Българско Търговско Параходно Дружество**

15. IV. s/s „Царь Фердинандъ“ — пристигна отъ Египетъ, ще разтовари разни стоки.
28. IV. s/s „Бургасъ“ — пристига отъ Александрия.
Края на месеца s/s „Родина“ — пристига отъ Анверсъ, ще разтовари и разни стоки.
17. IV s/s „България“ — заминава за Александрия и Египетъ.

Параходна Агенция Братя Золасъ о. о. Д-во

14. V. s/s „Manissa“ (Ulm) — германски ще разтовари 500 тона разни стоки.
27. V. s/s „Ака“ — германски ще разтовари 500 тона разни стоки.
14. V. s/s „Bantria“ — английски ще разтовари 10 тона и ще товари 100 тона трици.
15. V. s/s „Jesmor“ — английски ще разтовари около 120 тона

Параходна Агенция М. Станевъ & С-ие

30. V. s/s „Flaminian“ — английски ще товари трици и др.

Параходна агенция Х. Пайкуричъ

22. V. s/s „Orestes“ — холандски ще разтовари 20 тона разни стоки.

Параходна Агенция Лойдъ Триестино

15. V. s/s „Assiria“ — италиански.
21. V. s/s „Iseo“ — италиански заминава за Цариградъ.
23. V. s/s „Albano“ — италиански заминава за Кюстенджа.
25. V. s/s „Aventino“ — италиански заминава за Кюстенджа.
26. V. s/s „Assiria“ — италиански заминава за Цариградъ.
27. V. s/s „Camridoglio“ — италиански ще товари бобъ за Италия.
29. V. s/s „Fenicia“ — италиански ще разтовари разни стоки.
-